

❖ ד'ג'ד' ❖ סימן קריאה למנחת שבת ושני וחמישי

כג וְאֶת־חֲנֹן אֱלֹהֵי־יְהוָה בָּעֵת הַהוּא לֵאמֹר: וְצִלִּיתִי קָדָם יי. בְּעֶדְנָא הַהוּא לְמִימַר; כד אֲדַנִּי יְהוָה אֶתְּהָה הַחֲלוֹת לְהִרְאוֹת אֶת־עֲבֹדְךָ *אֶת־גְּדֻלָּךְ וְאֶת־יָדְךָ הַחֲזֹקָה אֲשֶׁר מִי־אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיךָ וּכְגִבּוֹרֶתְךָ: יי אֱהִים. אֵת שְׂרִיתָא לְאַחֲזָאָה ית עבדך. ית רבותך. וית ידך תקיפתא. דאת הוא אֱהָא דשכינתך בשמיא מלעילא ושלטי בארעא. לית דיעביד כְּעֹבֵדךָ וּכְגִבּוֹרֶתְךָ; כה אֶעֱבֹר־הָנָא וְאֶרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן הַהַר הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְבָּנוֹן: אֶעֱבֹר כְּעֵן. וְאֶחֱזִי ית ארעא טבתא. דבעברא דירדנא. טורא טבא. הדין ובית מקדשא; כו וַיִּתְּעַבֵּר יְהוָה בִּי לְמַעַנְכֶם וְלֹא שָׁמַע אֵלַי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רַב־לֶךְ אֶל־תּוֹסֵף דְּבַר אֵלַי עוֹד בְּדַבַּר הַזֶּה: וְהוּא רְגוּ מִן קָדָם יי עֲלֵי בְדִילְכוֹן. וְלֹא קָבִיל מִנִּי. וְאָמַר יי לִי סָגִי לָךְ. לֹא תוֹסִיף. לְמַלְלָא קְדָמִי. עוֹד בְּפִתְגָמָא הַדִּין; * כז עֲלֵה | רֹאשׁ הַפְּסָגָה וְשֹׂא עֵינֶיךָ יְמָה וְצַפְנָה וְתִיַמְנָה וּמִזְרַחָה וּרְאֵה בְּעֵינֶיךָ כִּי־לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: סק לְרִישׁ רְמָתָא. וּזְקַף עֵינְךָ. לְמַעֲרָבָא וּלְצַפּוֹנָא. וּלְדְרוֹמָא וּלְמִדְנָחָא וְחִזִּי בְּעֵינְךָ. אָרִי לֹא תַעֲבֹר ית ירדנא הדין; כח וַיְצוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְחִזְקִיָּהוּ וְאַמְצִיָּהוּ כִּי־הוּא יַעֲבֹר לְפָנַי הַעַם הַזֶּה וְהוּא יִנְחִיל אוֹתָם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה: וּפְקִיד ית יְהוֹשֻׁעַ וְתַקִּיפְהִי וְאַלְיַמְהִי (ס"א וְעֲלִימְהִי). אָרִי הוּא יַעֲבֹר. קָדָם עָמַד הַדִּין. וְהוּא יַחֲסִין יתְהוֹן. ית ארעא דתחזו; כט וַיָּנֹשֶׁב בְּגֵיאַ מוֹל בֵּית פְּעוֹר: וַיִּתְיַבֵּן בַּחֲלָתָא. לְקָבִיל בֵּית פְּעוֹר; פ * ד א וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל שְׁמַע אֶל־הַחֲקִים וְאֶל־הַמְּשָׁפְטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיוּ וּבְאֵתָם וּירְשֶׁתֶם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נָתַן לָכֶם: וּכְעַן יִשְׂרָאֵל. שְׁמַע לְקוֹמִיָא וּלְדִינִיָא. דְּאָנָא. מְלִיף יתְכוֹן לְמַעֲבַד. בְּדִיל דְּתִיחֹן. וְתִיעֲלוֹן וְתִירְתוֹן ית ארעא. דִּי. אֱהָא דְאַבְהֶתְכוֹן יְהִיב לְכוֹן; ב לֹא תִסְפוּ עַל־הַדְּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצְוֶה אֶתְכֶם וְלֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ לְשֹׁמֵר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצְוֶה אֶתְכֶם: לֹא תִסְפוּ. עַל פִּתְגָמָא דְּאָנָא מִפְּקִיד יתְכוֹן. וְלֹא תִמְנְעוּן מִנִּיהּ. לְמַטְר. ית פְּקוּדִיָא דִּי אֱהָכוֹן. דְּאָנָא מִפְּקִיד יתְכוֹן; ג עֵינֵיכֶם הִרְאוֹת אֶת אֲשֶׁר־עֲשֶׂה יְהוָה בְּבַעַל פְּעוֹר כִּי כָל־הָאִישׁ אֲשֶׁר הֵלֵךְ אַחֲרַי בְּעַל־פְּעוֹר הַשְּׂמִידוֹ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ מִקְרָבְךָ: עֵינֵיכֶם חֲזָאָה. ית. דְּעַבַד יי בְּפִלְחֵי בַעֲלֵא פְעוֹר. אָרִי כָל גּוֹבְרָא. דְּהֵלִיךְ בְּתַר בַּעֲלֵא פְעוֹר. שִׁינְיָיָה. יי אֶחָד מִבֵּינְךָ; ד וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלָכֶם הַיּוֹם: וְאַתּוֹן דְּאֶדְבִיקְתוּן. בְּדַחֲלָתָא דִּי אֱהָכוֹן. קְזִימִין פּוֹלְכוֹן יוֹמָא דִּין; *

(שני) ה ראה | למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות פן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: חזו דאליפית יתכון. קימין ודינין. כמא דפקדני יי אהי למעבד בן. בגו ארעא. דאתון. עלין לתמן למירתה; ו ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה: ותשרון ותעבדון. ארי היא חכמתכון וסובלתנותכון. לעיני עממיא. דישמעון. ית כל קימיא האלין. וימרון. לחוד עם חכים וסובלתן; עמא רבא הדין; ז כי מי-גוי גדול אשר-לו אלהים קרבים אליו ביהוה אלהינו בכל-קראנו אליו: ארי מן עם רב. דליה אה קריב ליה לקבלא צלותיה בעדן עקתיה. ביי אהנא. בכל עדן דאנחנא מצלן קדמוהי; ח ומי גוי גדול אשר-לו חקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום: ומן עם רב. דליה. קימין ודינין קשיטין. בכל אודיתא הדא. דאנא. יחיב קדמיכון יומא דין; ט רק השמר לך ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר-ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך: לחוד. אסתמר לך וטר נפשך לחדא. דלמא תתנשי ית פתגמיא דחזאה עינך. ודלמא יעדון מלבך. כל יומי חייך. ותהודעונו לבנך ולבני בנך; י יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אלי הקהל לי את-העם ואשמעם את-דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל-הימים אשר הם חיים על-האדמה ואת-בניהם ילמדון: יומא. דקמתא. קדם יי אהך בחרב. כד אמר יי לי. בנוש קדמי ית עמא. ואשמעונו ית פתגמי. דילפון למדחל קדמי. כל יומיא דאנון קימין על ארעא. וית בניהון ילפון;

ב בסת"י יא ותקרבו ותעמדון תחת ההר וההר בער באש עד-לב השמים חשך ענן וערפל: וקריבתון וקמתון בשפולי טורא. וטורא. בער באישתא עד צית שמיא. חשוכא עננא ואמטתא; יב וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שומעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול: ומליל יי. עמכון מגו אישתא. קל פתגמין אתון שמעין. ודמו. ליתיכון חזן אהין קלא; יג ויגד לכם את-בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים וכתבתם על-שני לחות אבנים: וחוי לכוז ית קימיה. דפקיד יתכון למעבד. עשרא פתגמין. וכתבנון. על תרין לוחי אבניא; יד ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: ויתי. פקיד יי בעדנא ההוא. לאלפא יתכון. קימין ודינין. למעבדכון יתהון. בארעא. דאתון. עברין לתמן למירתה; טו ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראייתם כל-תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש: ותסתמרון לחדא לנפשתיכון. ארי לא חזיתון כל דמו. ביומא. דמליל יי עמכון. בחרב מגו אישתא; טז *פן-תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל-סמל תבנית זכר או נקבה: דלמא תחבלון. ותעבדון לכוז. צילם דמות כל צורא. דמות דכר או נוקבא;

יז תבנית כל־בהמה אשר בארץ תבנית כל־צפור כנף אשר תעוף בשמים: דמות. כל בעירא דבארעא. דמות כל צפר גפא, דפרח באויר רקיע שמיא; יח תבנית כל־רמש באדמה תבנית כל־דגה אשר במים מתחת לארץ: דמות. כל רחשא דבארעא. דמות. כל נוני דבמיא מלרע לארעא; יט ופן־תשא עיניך השמימה וראית את־השמש ואת־הירח ואת־הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אליהם אתם לכל העמים תחת כל־השמים: ודלמא תזקוף עינך לשמיא. ותחזי. ית שמשא וית סיהרא וית פוכביא. כל חילי שמיא. ותטעי. ותסגוד להון ותפלחנין. דזמין. ׀ אהך יתהון. לכל עממיא. תחות כל שמיא; כ ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה: ויתכון קריב ׀ לדחלתיה. ואפיק יתכון. מפורא דברזלא ממצרים. למהוי ליה. לעם אחסנא כיומא הדין; כא ויהוה התאנף־בי על־דבריכם וישבע לבלתי עברי את־הירדן ולבלתי־בא אל־הארץ הטובה אשר יהוה אליהם נתן לה נחלה: ומן קדם ׀ יהוה רגז עלי על פתגמיכון. וקנייס. בדיל דלא למעברי ית ירדנא. ובדיל דלא למיעל לארעא טבתא. די ׀ אהך. יהיב להך אחסנא; כב כי יאנכי מת בארץ הזאת אינני עבר את־הירדן ואתם עברים וירשתם את־הארץ הטובה הזאת: ארי אנא מאית. בארעא הדא. לית אנא עבר ית ירדנא. ואתון עברין. ותירתון. ית ארעא טבתא הדא; כג השמרו לכם פן־תשפחו את־ברית יהוה אליהם אשר פרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוה יהוה אליהם: אסתמרו לכון. דלמא תתנשוזן ית קימא די ׀ אהכון. דגזר עמכון. ותעבדון לכון צילם דמות פולא. דפקדך ׀ אהך; כד כי יהוה אליהם אש

אכלה הוא אל קנא: ארי ׀ אהך. מימריה אישא אכלא הוא, א קנא; פ

ג בסת"י כה כי־תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה־אליהם להכעיסו: ארי תילדון בנין ובני בנין. ותתעתקון בארעא. ותחבלון. ותעבדון צילם דמות פולא. ותעבדון דביש. קדם ׀ אהך לארגוא קדמוהי; כו העידתי בכם היום את־השמים ואת־הארץ כי־אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את־הירדן שמה לרשתה לא־תאריכון ימים עליה כי השמד תשמדון: אסהידית בכון יומא דין ית שמיא וית ארעא. ארי מיבד תיבדון בפריע. מעל ארעא. דאתון. עברין ית ירדנא. לתמן למירתה. לא תירכון יומין עליה. ארי אשתיצאה תשתיצון; כז והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה: ויבדר ׀. יתכון ביני עממיא. ותשתארוזן עם דמנין. בעממיא. דיבדר ׀. יתכון לתמן; כח ועבדתם־שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא־יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון: ותפלחון תמן לעממיא פלחי טעותא. עובד ידי אנשא. אעא ואבנא. דלא חזן ולא שמעין. ולא אכלין ולא מריחין;

כט ובקשתם משם את־יהוה אלהיך ומצאתָ כִּי תִדְרָשְׁנוּ בְּכָל־לִבְבְּךָ
 ובְּכָל־נַפְשְׁךָ: וְתִתְּבָעוּן מִתַּמְּנִן יֵת דַּחֲלָתָא דִּי אֵלֶּךָ וְתִשְׁכַּח. אַרְי תִּבְעִי מִן קְדֻמוּהִי. בְּכָל לִבְךָ
 ובְּכָל נַפְשְׁךָ; ל בִּצְר לָךְ וּמִצְאוֹךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וְשַׁבְּתָה
 עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׁמְעֶתָ בְּקִלּוֹ: כד תיעזוק לך. וישפחונך. כל פתגמיא האלין. בסוף
 יומיא. ותשוב לדחלתא דיי אלהך. ותקביל למימריה; לא כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא
 יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת־בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: אַרְי
 אֵלֶּה רַחֲמָנָא יי אֵלֶּךָ. לֹא יִשְׁכַּחְךָ וְלֹא יִחַלְּפֶנְךָ. וְלֹא יִתְּנִישִׁי יֵת קִימָא דְאַבְהֶתֶךָ. דְקִימִס לְהוּן; לב כִּי
 שְׁאַל־נָא לְיָמִים רַאשֵׁינִים אֲשֶׁר־הָיוּ לְפָנֶיךָ לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים |
 אָדָם עַל־הָאָרֶץ וְלִמְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם וְעַד־קַצֵּה הַשָּׁמַיִם הַנְּהִיָּה כְּדָבָר הַגְּדוֹל
 הַזֶּה אוֹ הַנִּשְׁמַע בְּמַהוּ: אַרְי שָׂא כְּעַן לְיוֹמֵיָא קְדֻמָּי דְהוּוּ קְדָמְךָ. לְמִן יוֹמָא דְבָרָא יי אָדָם
 עַל אַרְעָא. וְלִמְסִיפֵי שָׁמַיָא וְעַד סִיפֵי שָׁמַיָא. הַהוּוּ. כְּפַתְגָּמָא רַבָּא דְדִין. אוֹ הַאֲשַׁתְּמַע דְכּוֹתִינָה;
 לג הַשְּׁמַע עִם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ כַּאֲשֶׁר־שִׁמְעֶתָ אֶתְּהָ וַיְחִי:
 הַשְּׁמַע עִמָּא קַל מִימְרָא דִּי. מְמַלִּיל מְגוֹ אִישְׁתָּא. כְּמָא דְשִׁמְעֶתָ אֶת וְאַתְקִימִ; לד אוֹ | הַנִּסְּהָ
 אֱלֹהִים לָבוֹא לְקַחַת לּוֹ גּוֹי מְקַרְב גּוֹי בְּמִסְתָּ בְּאַתָּת וּבְמוֹפְתִים וּבְמַלְחָמָה
 וּבִיד חֲזָקָה וּבִזְרוּע נְטוּיָה וּבְמוֹרָאִים גְּדֻלִים כְּכָל אֲשֶׁר־עָשָׂה לָכֶם יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ: אוֹ נִסִּין עֲבַד יי. לְאַתְגְּלָאָה. לְמַפְרַק לִיָּה עִם מְגוֹ עִם. בְּנִסִּין בְּאַתִּין
 וּבְמוֹפְתִין וּבְקִרְבָּא. וּבִיד תְּקִיפָא וּבְדַרְעָא מְרַמְמָא. וּבְחֻזְנִין רַבְרִינִין. כְּכָל. דְעֲבַד לְכוּן. יי אֵלֶּהְכוּן.
 בְּמִצְרַיִם לְעֵינִיכוּן; לה אֶתְהָ הִרְאָתָ לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מְלִבְדוּ:
 אֶת אֶתְחוּזִתָּא לְמַדַּע. אַרְי יי הוּא אֵלִים. לִית עוֹד בְּר מְנִיָּה; לו מִן־הַשָּׁמַיִם הַשְּׁמִיעֶךָ
 אֶת־קִלּוֹ לְיִסְרָךְ וְעַל־הָאָרֶץ הִרְאָךְ אֶת־אִשׁוּ הַגְּדוֹלָה וּדְבָרִיו שִׁמְעֶתָ מִתּוֹךְ
 הָאֵשׁ: מִן שָׁמַיָא. אֲשַׁמְעֶךָ יֵת קַל מִימְרִיהָ לְאַלְפּוּתְךָ. וְעַל אַרְעָא. אֲחֻזְךָ יֵת אִישְׁתִּיהָ רַבְתָּא.
 וּפְתַגְמוּהִי שִׁמְעֶתָ מְגוֹ אִישְׁתָּא; לז וְתַחַת כִּי אָהַב אֶת־אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר בְּזֶרְעוֹ אַחֲרָיו
 וַיּוֹצֵאֶךָ בְּפָנָיו בְּכַחוֹ הַגְּדֹל מִמִּצְרַיִם: וּחֻלְף. אַרְי רַחֲמִים יֵת אֲבָהֶתֶךָ. וְאַתְרַעִי בְּבִנְיָהוֹן
 בְּתֵרִיהוֹן. וְאַפְקֶךָ בְּמִימְרִיהָ. בְּחִילִיהָ רַבָּא מִמִּצְרַיִם; לח לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם גְּדֻלִים וְעַצְמִים מִמְּךָ
 מִפְּנֶיךָ לְהַבְיִאֶךָ לְתַת־לָךְ אֶת־אַרְצֶם נַחֲלָה כְּיּוֹם הַזֶּה: לְתִרְכָּא. עִמְמִין. רַבְרִינִין
 וְתִקִּיפִין. מְנַךְ מִן קְדָמְךָ. לְאַעֲלוּתְךָ. לְמַתָּן לָךְ יֵת אַרְעוֹהוּן. אַחְסָנָא כְּיּוֹמָא דְדִין; טל וַיִּדְעֶתָ הַיּוֹם
 וְהַשַּׁבָּת אֶל־לִבְבְּךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מְפֹעֵל וְעַל־הָאָרֶץ
 מִתַּחַת אֵין עוֹד: וְתַדַּע יוֹמָא דִּין. וְתַתִּיב לְלִבְךָ. אַרְי יי הוּא אֵלִים. דְשִׁכְנִיתִיהָ בְּשָׁמַיָא מְלַעֲלֵא.
 וְשִׁלִּיט עַל אַרְעָא מְלַרַּע. לִית עוֹד; מ וְשִׁמְרַתָּ אֶת־חֻקֵּינוּ וְאֶת־מִצְוֹתֵינוּ אֲשֶׁר אָנְכִי
 מְצַוֶּךָ הַיּוֹם אֲשֶׁר יִיטַב לָךְ וּלְבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ וּלְמַעַן תֵּאָרִיךָ יָמִים עַל־הָאָדָמָה
 אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ כָּל־הַיָּמִים: וְתִשַּׁר יֵת קִימוּהִי וְיֵת פְּקוּדוּהִי. דְאַנָּא מְפַקִּיד
 לָךְ יוֹמָא דִּין. דְיִיטַב לָךְ. וּלְבָנְךָ בְּתִרְךָ. וּבְדִיל דְתוֹרִיד יוֹמִין עַל אַרְעָא. דִּי אֵלֶּךָ. יְהִיב לָךְ כָּל

ד' בסת"י (שלישי) מא אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: בכן אפריש משה תלת קרוין. בעברא דירדנא, מדנח שמשא; מב לנס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי-דעת והוא לא-שנא לו מתמל שלשם ונס אל-אחת מן-הערים האל וחי: למערק לתמן קטולא. דיקטול ית חבריה בלא מדעיה. והוא. לא שני ליה מאתמלי ומדקמוהי. ויערוק. לחדא, מן קרויא האלין ויתקיס; מג את-בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת-ראמת בגלעד לגדי ואת-גולן בפשן למנשי: ית בצר במדברא. בארע מישרא לשבט ראובן. וית ראמות בגלעד לשבט גד. וית גולן במתנן לשבטא דמנשה; מד וזאת התורה אשר-שם משה לפני בני ישראל: ודא אוריתא. דסדר משה, קדם בני ישראל; מה אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל-בני ישראל בצאתם ממצרים: אלין סהדותא. וקמיא ודיניא. דמליל משה עם בני ישראל, במפקהון ממצרים; מו בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר הבה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים: בעברא דירדנא בחלתא. לקביל בית פעור. בארעא (ס"א בארע). דסיחון (ס"א סיחון) מלכא אמוראה. דיתיב בחשבון. דמחא משה ובני ישראל, במפקהון ממצרים; מז ויירשו את-ארצו ואת-ארץ א עוג מלך-הפשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרח שמש: ויריתו ית ארעיה. וית ארע עוג מלכא דמתנן. תרין מלכי אמוראה. דבעברא דירדנא, מדנח שמשא; מח מערער אשר על-שפת-נחל ארנן ועד-הר שיאן הוא חרמון: מערער. דעל ביף נחלא דארנון. ועד טורא דשיאון הוא חרמון; מט וכל-הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדות הפסגה: וכל מישרא.

עברא דירדנא מדנחא. ועד ימא דמישרא, תחות משפך מי רמתא; פ

ה' בסת"י (רביעי) ה א ויקרא משה אל-כל-ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל את-החקים ואת-המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם: וקרא משה לכל ישראל. ואמר להון. שמע ישראל ית קמיא וית דיניא. דאנא. ממליל קדמיכון יומא דין. ותילפון יתהון. ותטרון למעבדהון; ב יהוה אלהינו פרת עמנו ברית בחרב: יי אהנא. גזר עמנא, קים בחורב; ג לא את-אבותינו פרת יהוה את-הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים: לא עם אבהתנא. גזר יי ית קמיא דין. אהין עמנא. אנחנא אלין בא, יומא דין פולנא קימין; ד פנים א בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוד האש: ממלל עם ממלל. מליל יי עמכון. בטורא מגו אישתא; ה אנכי עמד בין-יהוה ובניניכם בעת ההוא להגיד לכם את-דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא-עליתם בהר לאמר: אנא. הויתי קאים בין מימרא דיי ובניכון בעדנא ההוא. לחואה לכון ית פתגמא דיי. ארי דחילתון מן קדם אישתא, ולא סליקתון

בטורא למימר; ס

ו אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: **אנא** יי אהך. דאפיקתך. מארעא דמצרים מבית עבדותא; זי לא יהיה לך אלהים אחרים על-פני לא תעשה לך פסל | כל-תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים | מתחת לארץ לא-תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על-בנים ועל-שלשים ועל-רבעים לשנאי ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותו (קרי מצותי): לא יהיו לך אלה אחרן בר מני. לא תעביד לך צילם כל דמו. דבשמיא מלעילא ודבארעא מלרע. ודבמיא מלרע לארעא. לא תסגוד להון ולא תפלתנין. ארי אנא. יי אהך א קנא. מסער. חובי אבהן על בנין מרדין. ועל דר תליתי ועל דר רביעי לשנאי. בר משלמין בניא למחטין פתר אבהתהון. ועביד טיבן לאפי דרין. לרחמי ולנטרי פקודי; ס

יא לא תשא את-שם יהוה-אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר-ישא את-שמו לשוא: לא תימי. בשמא די אהך למגנא. ארי לא יזכי יי. ית. דימי בשמיה לשקרא; ס

יב-טו שמור את-יום השבת לקדשו כאשר צוה | יהוה אלהיך ששת ימים תעבד ועשית כל-מלאכתך ויום השביעי שבת | ליהוה אלהיך לא תעשה כל-מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל-בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך וזכרת כי-עבד היית | בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע נטויה על-פני צוה יהוה אלהיך לעשות את-יום השבת: טר ית יומא דשבתא לקדשותיה. כמא דפקדך יי אהך. שתא יומין תפלת ותעביד כל עבידתך. ויומא שביעאה. שבתא קדם יי אהך. לא תעביד כל עבידא. את וברך וברתך ועבדך ואמתך. ותורך וחמרך וכל בעירך. וגיורך דבקרורך. בדיל. דינוח. עבדך ואמתך פותך. ותדכר. ארי עבדא הויתא בארעא דמצרים. ואפקד יי אהך מתמן ביד תקיפא ובדרע מרמס. על פני פקדך יי אהך; למעבד ית יומא דשבתא; ס

טז פגד את-אביך ואת-אמך כאשר צוה יהוה אלהיך למען | יאריכון ימך ו למען ייטב לך על האדמה אשר-יהוה אלהיך נתן לך: יקר ית אבך וית אמך. כמא דפקדך יי אהך. בדיל דיירכון יומך. ובדיל דייטב לך. על ארעא. די אהך זחיב לך; ס

יז לא תרצח; לא תקטול נפש; ס ולא תנאף; ולא תגוף; ס ולא תגנב; ולא תגנוב; ס ולא-תענה ברעך עד שוא; ולא תסהיד בחברך סהדותא דשקרא; ס

יח ולא תחמד אשת רעך; ס ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך: ולא תחמיד אתה חברך. ולא תרוג בית חברך. חקליה. ועבדיה ואמתיה תוריה וחמריה; וכל דלחברך; ס

(חמישי) יט אַתְּ-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר יְהוָה אֶל-כָּל-קְהֵלְכֶם בְּהַר מִתְּוֶךְ הָאֵשׁ הָעֲנַן וְהָעֶרְפֶּל קוֹל גְּדוֹל וְלֹא יִסֹּף וַיִּכְתְּבֶם עַל-שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים וַיִּתְּנֶם אֵלַי: ית פתגמיא האלין. מליל יי עם כל קהלכון בטורא. מגו אישתא עננא ואמשתא. קל רב ולא פסיק. וכתבונן. על תרין לוחי אבניא. ויהבונן לי; כ ויהי כשמעכם את-הקול מתוך החשך ויהר בער באש ותקרבוני אלי כל-ראשי שבטיכם וזקניכם: ויהוה. כמשמעכון ית קלא מגו חשוכא. וטורא בער באישתא. וקריבתון לותי. כל רישי שבטיכון וסביכון; כא ותאמרו: הן *הראנו יהוה אלהינו את-כבודו ואת-גדלו ואת-קלו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי-ידבר אלהים את-האדם וחי: ואמרתון. הא אחזינא. יי אהנא ית יקריה וית רבותיה. וית קל מימריה שמענא מגו אישתא. יומא הדין חזינא. ארי ממליל יי עם אנשא ומתקים; כב ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם-יספים | אנחנו לשמע את-קול יהוה אלהינו עוד ומתנו: וכען למה נמות. ארי תיכלננא. אישתא רבתא הדא. אם מוספין אנחנא. למשמע. ית קל. מימרא די אהנא. עוד מיתין אנחנא; כג כי מי כל-בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך-האש כמנו ויחי: ארי מן כל בשרא. דשמע קל מימרא די קינא. ממליל מגו אישתא. כד קרב אתה ושמע את כל-אשר יאמר יהוה אלהינו ואת | תדבר אלינו את כל-אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו: קרב את ושמע. ית. כל דימר יי אהנא. ואת תמליל עמנא. ית כל דימליל. יי אהנא. עמד ונקביל ונעביד; כה וישמע יהוה את-קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את-קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל-אשר דברו: ושמע קדם יי ית קל פתגמיכון. כמללותכון עמי. ואמר יי לי. שמיע קדמי. ית קל פתגמי. עמא הדין דמלילו עמד. אתקינו כל דמלילו; כו מי-יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את-כל-מצותי כל-הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם: לוי. דיהי לבא הדין להון. למדחל קדמי. ולמטר ית כל פקודי כל יומיא. בדיל דייטב להון. ולבניהון לעלם; כז לך אמר להם שובו לכם לאהליכם: איזיל אימר להון. תובו לכון למשבניכון; כח ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל-המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה: ואת. הכא קום קדמי. ואמליל עמד. ית כל תפקידתא. וקינא ודינא דתליפנון. ויעבדון בארעא. דאנא. יהיב להון למירתה; כט ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושמאל: ותשרון למעבד. כמא דפקיד. יי אהכון יתכון. לא תסטון לימינא ולשמאל; ל בכל-הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון: בכל אורחא. דפקיד. יי אהכון. יתכון תהכון. בדיל דתיחון וייטב לכון. ותירכון יומין. בארעא דתירתון;

ו א וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: ודא תפקידתא. קימיא ודיניא. דפקיד. יי אהבון לאלפא יתכון. למעבד בארעא. דאתון. עברין לתמן למירתה; ב למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתי ומצותיו אשר אנכי מצוה אתה ובנך ובן בנך כל ימי חיך ולמען יארכו ימיה: בדיל דתדחל קדם יי אהך. למטר. ית כל קימוהי ופקודוהי דאנא מפקיד לך. את ובך ובר בך. כל יומי חיך. ובדיל דיירכון יומך; ג ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבונו מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך ארץ זבת חלב ודבש: ותקביל ישראל ותטר למעבד. דייטב לך. ודתסגון לחדא. כמא דמליל יי. אהא דאבהתך לך. ארע. עבדא חלב ודבש; פ ו בסת"י (ששי) ד שמע ישראל יהוה | אלהינו יהוה | אחד: שמע ישראל. יי אהנא יי חד; ה ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: ותרחס. ית יי אהך. בכל לבך ובכל נפשך ובכל נכסך; ו והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ויהון פתגמיא האלין. דאנא מפקיד לך. יומא דין על לבך; ז ושננתם לבניך ודברת בהם בשבתך בביתך ובליכתך בדרך ובשכבך ובקומך: ותתנינון לבנך. ותמליל פהון. כמתבך בביתך ובמהכך באורחא. ובמשכבך ובמקימך; ח וקשרתם לאות על ירך והיו לטטפת בין עיניך: ותקטרינון לאת על ירך. ויהון לתפלין בין עינך; ט וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: ותכתובנון על מזוזין. ותקבעינון בספי ביתך ובתערך; ס י והיה כי יביאך | יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות וטבת אשר לא בגינת: ויהי. ארי יעילנד יי אהך. לארעא. דקיס לאבהתך. לאברהם. ליצחק וליעקב למתן לך. קרוין. רברון וטבן דלא בגינתא; יא ויבתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברת חצובים אשר לא חצבת פרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת: ובתינ. מלון כל טוב דלא מליתא. וגובין פסילון דלא פסלתא. פרמין וזיתין דלא נצבתא. ותיכול ותשבע; יב השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: אסתמר לך. דלמא תתנשי ית דחלתא דיין. דאפקך. מארעא דמצרים מבית עבדותא; יג את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע: ית יי אהך. תדחל וקדמוהי תפלח. ובשמייה תקיים; יד לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם: לא תהכון. פתר טעות עממיא. מטעות עממיא. דבסחרניכון; טו כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה: ארי א קנא. יי אהך שכנינתיה פינד. דלמא יתקף. רוגזא דיין אהך בך. וישיציןך. מעל

טז לא תנסו את־יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במִסֵּה: לא תנסוּן. קדם יי אֱהוּן.
 כמא דנסיתון בנסיתא; יז שְׁמֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְעֲדוֹתַי וְחֻקֵּי
 אֲשֶׁר צִוִּיתִי: מִטֵּר תִּטְרוּן. ית פקודיא דיי אֱהוּן. וסִהֲדוּתִיה וקִימוּהי דפְּקֻדָּי; יח וְעֲשִׂיתָ הַיֵּשֶׁר
 וְהַטֹּב בְּעֵינַי יְהוָה לְמַעַן יֵיטֵב לָךְ וּבָאתָ וְיָרֵשְׁתָּ אֶת־הָאָרֶץ הַטֹּבָה
 אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָם: וְתַעֲבִיד. דְּכֶשֶׁר וּדְתַקִּין קָדֵם יי. בְּדִיל דְּיֵיטֵב לָךְ. וְתִיעוּל.
 וְתִירַת יַת אַרְעָא טְבָתָא. דְּקַיִם יי לְאַבְרָהָם; יט לְהִדְרָךְ אֶת־כָּל־אֵיבֶיךָ מִפְּנֵיךָ כְּאֲשֶׁר

דְּבַר יְהוָה: לְמַתְּבַר יַת כָּל בְּעָלֵי דְבַבְךָ מִן קִדְמָךְ. כְּמָא דְמַלִּיל יי; ס
 ז' בסת"י כ כִּי־יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךְ מָחָר לֵאמֹר מַה הָעֲדוֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲתָכֶם: אַרִי יִשְׁאַנְךָ בְּרַךְ. מָחָר לְמִימְר. מָא סִהֲדוּתָא. וקִימִיא וְדִינִיא.
 דְּפֻקִיד. יי אֱהֵנָא יִתְכוּן; כא וְאָמַרְתָּ לְבְנֶךָ עֲבָדִים הָיִינוּ לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם וַיֹּצִיאֵנוּ
 יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה: וְתִימַר לְבְרַךְ. עֲבָדִין. הוּינָא לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם. וְאִפְקֵנָא יי. מִמִּצְרַיִם
 בְּיַד תְּקִיפָא; כב וַיִּתֵּן יְהוָה אוֹתוֹת וּמִפְתִּים גְּדֹלִים וְרָעִים | בְּמִצְרַיִם בְּפָרְעָה
 וּבְכָל־בֵּיתוֹ לְעֵינֵינוּ: וַיֵּהָב יי. אֲתִין וּמוֹפְתִין. רַבְרַבִּין וּבִישִׁין בְּמִצְרַיִם. בְּפָרְעָה וּבְכָל אָנְשׁ
 בֵּיתֶיהָ לְעֵינֵינוּ; כג וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הָבִיא אֹתָנוּ לְתֵת לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָם: וַיִּתֵּן אֵפִיק מִתְּמֹן. בְּדִיל לְאַעְלָא יִתְנָא. לְמַתַּן לָנָא יַת אַרְעָא. דְּקַיִם
 לְאַבְרָהָם; כד וַיֹּצִינוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל־הַיָּמִים לְחַיֵּתָנוּ כִּהְיוֹם הַזֶּה: וּפְקֻדָּא יי. לְמַעַבְד יַת כָּל קִימִיא
 הָאֵלִין. לְמַדְחַל קָדֵם יי אֱהֵנָא. דְּיֵיטֵב לָנָא כָּל יוֹמִיא. לְקִימוּתָנָא כְּיוֹמָא הַדִּין; כה וְצִדְקָה
 תַּהֵיחֵ־לָנוּ כִּי־נִשְׁמַר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לְפָנַי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 כְּאֲשֶׁר צִוִּינוּ: וְזִכּוּתָא תְּהִי לָנָא. אַרִי נִטֵּר לְמַעַבְד יַת כָּל תְּפֻקִידָתָא הָדָא. קָדֵם. יי אֱהֵנָא כְּמָא

דְּפְקֻדָּא; ס

(שביעי) ז א פִּי יִבְיָאֵךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה בָּא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָשַׁל גּוֹיִם-רַבִּים* א מִפְּנֵיךָ הַחֲתִי וְהַגְרָגְשִׁי וְהָאֲמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי שִׁבְעָה גּוֹיִם רַבִּים וְעַצוּמִים מִמֶּךָ: אָרִי יַעֲלֶנְךָ יי אֲהֶךָ. לֹא-רָעָא. דָּאת עֲלִיל לְתַמָּן לְמִירְתָּהּ. וּיְתַרֵךְ עִמָּמִין סְגִיִּין מִן קְדָמְךָ. חֲתָאִי וְגִרְגִישָׁאִי וְאֲמֹרָאִי וְכַנְעַנָּאִי וּפְרִזָּאִי וְחִוָּאִי וַיְבוּסָאִי. שִׁבְעָא עִמָּמִין. סְגִיִּין וְתַקִּיפִין מִמֶּךָ; ב וּנְתַנָּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהַפִּיתֶם הַחֲרָם תַּחֲרִים אֲתֶם לֹא-תִכְרַת לָהֶם בְּרִית וְלֹא תִחַנְּם: וַיִּמְסְרוּן. יי אֲהֶךָ. קְדָמְךָ וְתַמְחִינוּן. גִּמְרָא תְּגַמַּר יְתְּהוּן. לֹא תִגְזֹר לְהוּן; קָיִם וְלֹא תִרְחִים עֲלֵיהוּן; ג וְלֹא תִתְחַתֵּן בְּסֵם בְּתֶךָ לֹא-תִתֵּן לְבָנֹךָ וּבִתּוֹ לֹא-תִקַּח לְבִנְךָ: וְלֹא תִתְחַתֵּן בְּהוּן. בְּרִיתְךָ לֹא תִתֵּן לְבְרִיָּהּ. וּבְרִיתָהּ לֹא תִסָּב לְבִרְךָ; ד פִּי-יִסִּיר אֶת-בְּנֶךָ מֵאַחֲרַי וְעַבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְחָרָה אַף-יְהוָה בְּכֶם וְהִשְׁמִידְךָ מֵהָר: אָרִי יִטְעִין ית בְּרַךְ מִפְּתֵר פּוּלְחָנִי. וַיִּפְלְחוּן לְטַעוֹת עִמָּמִיא. וַיִּתְקַף רוּגְזָא דִּיִּי בְּכוּן. וַיִּשְׁיַצִּינְךָ בְּפִרְיעַ; ה פִּי-אִם-כִּי תַעֲשׂוּ לָהֶם מִזְבְּחֹתֵיהֶם תִּתְּצוּ וּמִצִּבּוֹתֵיהֶם תִּשְׁבְּרוּ וְאֲשִׁירֵיהֶם תִּגְדְּעוּן וּפְסִילֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ: אָרִי אִם כְּדִין תַּעֲבֹדוּן לְהוּן. אִיגֹרִיהוּן תִּתְרַעֲוּן. וְקַמְתְּהוּן תִּתְּבֹרוּן. וְאֲשִׁירֵיהוּן תִּקְצְצוּן; וְצִלְמֵיהוּן תִּיקְדוּן בְּנוֹרָא; ו פִּי עִם קְדוּשַׁת אֲתָה לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּךָ בְּחַר א | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְהִיּוֹת לּוֹ לְעַם סִגְלָה מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה: אָרִי עִם קְדִישׁ אֲתָה. קְדָם יי אֲהֶךָ. בְּךָ. אֲתֵרְעִי יי אֲהֶךָ. לְמַחֲוִי לִיָּה לְעַם חֲבִיב. מִכָּל עִמָּמִיא. דְּעַל אִפִּי אֲרָעָא; ז לֹא מִרְבֶּכֶם מִכָּל-הָעַמִּים חָשַׁק יְהוָה בְּכֶם וַיִּבְחַר בְּכֶם פִּי-אֲתֶם הַמַּעֲט מִכָּל-הָעַמִּים: לֹא מִדְּסִגִּיאִין אֲתוּן מִכָּל עִמָּמִיא. צְבִי יי. בְּכוּן וְאֲתֵרְעִי בְּכוּן. אָרִי אֲתוּן וְעִירִין מִכָּל עִמָּמִיא; ח פִּי מֵאֲהַבַת יְהוָה אֲתֶכֶם וּמִשְׁמְרוּ אֶת-הַשְּׁבַעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבֹתֵיכֶם הוֹצִיא יְהוָה אֲתֶכֶם בְּיַד חֲזָקָה וַיַּפְדֶּךָ מִבֵּית עַבְדִּים מִיַּד פְּרַעָה מִלֶּךְ-מִצְרַיִם: אָרִי מִדְּרַחִים יי יִתְכוּן. וּמִדְּנִטְר ית קִימָא דְקָיִם לְאַבְהַתְכוּן. אִפִּיק יי. יִתְכוּן בְּיַד תַּקִּיפָא. וּפְרַקְךָ מִבֵּית עַבְדוּתָא. מִיַּדָּא דְפְרַעָה

מִלְכָּא דְּמִצְרַיִם;

(מפטיר) ט וַיִּדְעֶתָּ פִּי-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל הַנְּאֻמָּן שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד לְאַהֲבָיו וְלִשְׁמֵרֵי מִצְוֹתוֹ (קרי מִצְוֹתָיו) לְאַלְף דָּוִד: וְתַדַּע. אָרִי יי אֲהֶךָ הוּא אֱלֹהִים. אֵהָא מְהִימְנָא. נִטְר קִימָא וְחַסְדָּא. לְרַחֲמוּהִי. וְלִנְטְרֵי פְקוּדוּהִי לְאַלְף דְּרִין; י וּמִשְׁלָם לְשִׁנְאִיו אֶל-פָּנָיו לְהֵאֲבִידוֹ לֹא יֵאָחַר לְשִׁנְאָו אֶל-פָּנָיו יִשְׁלָם-לוֹ: וּמִשְׁלָם לְשִׁנְאוּהִי. טְבוּן דְּאֲנוּן עַבְדִּין קְדָמוּהִי בְּתִיּהוּן לְאוּבֹדִיהוּן. לֹא מֵאַחַר עוֹבַד טָב לְשִׁנְאוּהִי. טְבוּן דְּאֲנוּן עַבְדִּין קְדָמוּהִי בְּתִיּהוּן מִשְׁלָם לְהוּן; יא וְשִׁמְרַתְּ אֶת-הַמִּצְוָה וְאֶת-הַחֻקִּים וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצִוֶּה הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם: וְתִטֵּר ית תַּפְקִידָתָא וְיִת קִימָיא וְיִת דִּינָיא. דְּאֲנָא מִפְּקִיד לְךָ; יוֹמָא דִּין לְמַעַבְדְּהוּן; פ

ק"ט פיסוקים פלמ סימן